

בלילה של חברון קמה הקואליציה של שרון וכהנא, בתמיכתם של כל חסידי הטרור, ההתנחלות והימין הקיצוני

ומגן דוד גדול ומאר הונף מעל כיפת
בית הכנסת.
בשעות הערב הודיעו בקול ישראל
כי ההקפות יערכו ליד מערת המכפלה,
בגלל מזג האוויר הסוער. איש מז

שכחו את הרצח במיכללה האיסלאמית
בעיר, זמן קצר אחר-כך.
באותו הלילה שבו התיר שר-
הביטחון למתנחלים לערוך את ההק-
פות השניות של שימחת תורה בחברון.

אריק מלך הימין שרון היה השר היחיד שבא לחגוג
עם אוהדי אירגון הטרור. הוא נאם
וזכה במחיאות-כפיים סוערות. אחר-כך התכבד בנשיאת ספר-תורה.

השילטון לא רצה שההקפות ייערכו
בכיכר המרכזית של העיר, כדי שלא
לגרום לחיכוכים ולהתפרעויות באוכ-
לוסייה של חברון.
אך ההקפות נערכו בכיכר המרכזית.
כך החליטו המארגנים — ראשי
המתנחלים ואנשי אירגון לאור
(למען אחי ורעי) — למען חברי
אירגון הטרור היהודי.

העדיפו תושבי העיר להשאר בבתיהם.
ההקפות, לפי אישורו של שר-
הביטחון, תוכננו להיות כחצר בית-
הכנסת אברהם אבינו שבלב השוק.
האיזור קושט במיוחד לכבוד
החגיגה הגדולה. שרשרות ארוכות
ארוכות של מגורות ציבעוניות נתלו
לאורך הרחוב. דיגלי ישראל הונפו
מעל כל פינה של המיכנה הקטן.

גדול, אחד מרבים שחולקו באותו הלילה לקהל הרחב
ונישאו אל-על. לוינגר נישא על הכתפיים שעה ארו-
כה, כשמסביבו נערכות ההקפות עם סיפרי-התורה.

לוינגר על הסוס הרב משה לוינגר
נישא על כיתפיהם
של מעריציו ותלמידיו. הוא מחזיק בידו דגל ישראל

חג שימחת טרור

ספרי-התורה הגדול היה מכוסה
במיכנה עץ מיוחד, שעליו היו
מצויירים שני לוחות-הברית, ובהם
כתוב, בין השאר: "לא תרצה, לא תגנוב
ולא תחמוד..."

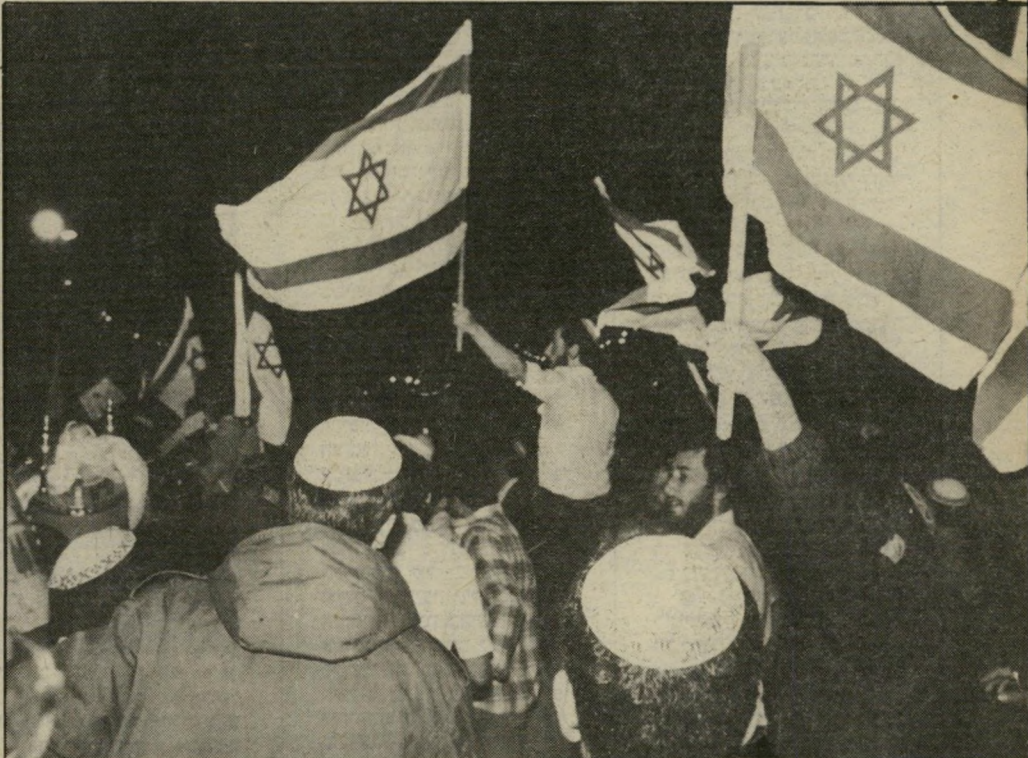
שתי ירדים גבריות אחזו בספר.
מאחוריהם היה בחור צעיר, לבוש
בחולצה לבנה ובמיכנסים כהים,
שציציות השתלשלו מעליהם. על
ראשו היתה כיפה סרוגה חגיגית ועל
גבו היה תלוי כרישול תמימיקלע של
צה"ל. הבחור קיפץ כשהספר בידו ושר
בהתלהבות רבה, כשעיניו נשואות
לשמיים.

הכיכר המרכזית של חברון, שמי-
צידה האחר השוק של העיר ומצידה
השני בית-הקברות הגדול, המתה חוי-
גנים: גברים בכיפות סרוגות, רובם

נושאי נשק, ונשים כשביסים לבנים,
חגיגיים.

אוטובוסים ומכוניות פרטיות זרמו
אל הכיכר מייד עם צאתו של החג
ותחילתו של יום החול. ככל פינה
אפשר היה להבחין כאנשי-ביטחון
למיניהם: שוטרים, אנשי-מישמר
הגבול וחילי צה"ל. אלה תפסו עמדות
בכל מקום: בסימטות הצרות, בפניות

הרחובות ועל הגגות.
מסביב, העיר חברון, כמו עיר-
רפאים, נפש חיה לא נראתה ברחובות
השוממים. כל התושבים הסתגרו
מאחורי מנעול ובריה, כדי להיות בצד
הבטוח של העניינים. רבים מהם לא
שכחו עדיין את הפוגרום שערכו
מתנחלי קרית-ארבע וחברון בשוק,
כנקמה על רצח אהרון גרוס. רבים לא

העברית הצברית, עברית במיבטא אמריקאי ואנגלית
של ברוקלין. החוגגים מילאו את הכיכר, הניפו דגלים,
שרו בהתלהבות. משמאל: ילד קטן על כתפי אביו.

עברית ואנגלית בקרב החוגגים ה-
רבים שמילאו את
הכיכר המרכזית בחברון נשמעו בעיקר השפה